

هفته نامه اداره کل هنرهای نمایشی

♦ هفته نامه اداره کل هنرهای نمایشی ♦ سال اول ♦ شماره ۲۳ ♦ بهمن ۱۴۰۱ ♦ صفحه ۸

نمایش «فقط یک ساعت آرامش» روی صحنه خواهد رفت

نمایش «فقط یک ساعت آرامش» به بهدادنیا از هر روز ساعت ۲۰:۴۵ در سالن کارگردانی رضا بهدادنیا که برداشتی عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه می‌رود. آزاد، از نمایشنامه «یک ساعت آرامش» اثر فلورین زلر است که از روز پنجشنبه ۲۰ بهمن روی صحنه رفت. فلورین زلر است که رضا بهدادنیا، در این به گزارش ایران تئاتر، نمایش «فقط یک ساعت آرامش» به نویسندگی سمیرا روشنی، تهیه‌کنندگی و کارگردانی رضا بهدادنیا، به این اثر، آن را روی صحنه آورده است.

از ابتدای بهمن ماه جاری رقم خورد

اجرای ۴۰ نمایش در ۱۸ تماشاخانه پایتخت

۳

همزمان با سفر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به استان کرمان افتتاح شد
آغاز به کار بزرگترین تالار فرهنگی هنری کشور

میثاق یوسفی:

قصد ما آشتی مخاطب با

نمایش ایرانی است

۴

فصل دهم پروژه چهار فصل تئاتر

کلید فور

۲

مریم اسکندری:

«میمون‌ها» روایتگر آرزوی

کودکان برای بزرگ شدن است

۴

مهلت ارسال آثار به جشنواره

ملی فندستان تمدید شد

۷

نقدی بر نمایش «سمندر و شهر کاغذی»

تنها راه نجات، صلح و مهربانی است

۸

۲۱۵ اجرا طی ۱۰ روز

جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در ایستگاه پایانی

چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر طی ۱۰ روز برگزاری میزبان ۲۱۵ اجرای تئاتر در بخش‌های صحنه‌ای و خیابانی خود بود.

به گزارش ایران تئاتر، روز سه‌شنبه ۱۱ بهمن چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر که از اول بهمن بخش اجرای صحنه‌ای و خیابانی خود را آغاز کرد و بعد از ۱۰ روز با معرفی برگزیدگان بخش‌های جایزه بزرگ صحنه‌ای ایران، مسابقه بین‌الملل و مسابقه تئاتر خیابانی به کار خود پایان داد.

این جشنواره در روز شنبه ۱ بهمن و همزمان با برگزاری مراسم افتتاحیه، میزبان ۱۱ اجرای صحنه‌ای و ۶ اجرای خیابانی بود.

روز یکشنبه ۲ بهمن در بخش صحنه‌ای جشنواره ۱۶ اجرا و در بخش خیابانی ۷ اجرا تجربه شد.

روز دوشنبه ۳ بهمن و در سومین روز جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر شاهد ۱۱ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۷ اجرا در بخش خیابانی بودیم.

روز سه‌شنبه ۴ بهمن، جشنواره میزبان ۱۵ اجرای صحنه‌ای و ۷ اجرای خیابانی بود.

در روز چهارشنبه ۵ بهمن نیز در بخش صحنه‌ای ۱۳ اجرا و در بخش خیابانی ۳ اجرا وجود داشت.

روز پنجشنبه ۶ بهمن، چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر در روز ششم خود پذیرای ۱۷ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۸ اجرا در بخش خیابانی بود.

روز جمعه ۷ بهمن و در هفتمین روز جشنواره، ۱۷ اجرای صحنه‌ای و ۸ اجرای خیابانی دیده شد.

روز شنبه ۸ بهمن، جشنواره تئاتر فجر شاهد ۱۶ اجرای صحنه‌ای و ۱۰ اجرای خیابانی بود.

روز یکشنبه ۹ بهمن نیز ۱۵ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۱۰ اجرا در بخش خیابانی جشنواره وجود داشت.

روز دوشنبه ۱۰ بهمن و در آخرین روز جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر نیز ۱۱ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۷ اجرا در بخش خیابانی دیده شد.

این دوره جشنواره تئاتر فجر طی ۱۰ روز، در بخش صحنه‌ای پذیرای ۱۴۲ اجرا و در بخش خیابانی نیز پذیرای ۲۳ اجرا بود.

در این بین سهم آثار خارجی حاضر در جشنواره تئاتر فجر ۱۸ اجرا بوده است.

در کل چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر میزبان ۲۱۵ اجرا در ۲ بخش صحنه‌ای و خیابانی بود.

شش روایت مستقل از جنگ تممیلی در هفت‌پرده

کتاب «به ماه ناخنک زدم» منتشر شد

کتاب «به ماه ناخنک زدم» به نویسندگی فریبا شاهسون با نگاهی به مقوله جنگ تممیلی در هفت صحنه نمایشی تنظیم و از انتشارات آناپنا منتشر شده است.

به گزارش ایران تئاتر، کتاب «به ماه ناخنک زدم» به نویسندگی فریبا شاهسون با شش روایت مستقل در هفت پرده از انتشارات آناپنا منتشر و در دسترس عموم قرار گرفت.

کتاب «به ماه ناخنک زدم» چهارمین اثر فریبا شاهسون است که به مقوله جنگ با نگاهی جدید می‌پردازد. این کتاب شش روایت دارد که در هفت صحنه نمایشی تنظیم شده است. گندم، ارشمیدس، عباس دوران، ریحانه، کتایون و ماه سلطان داستان‌های این کتاب است. هر روایت یک صحنه نمایشی مستقل است اما یک روایت شامل دو پرده است.

در این کتاب افراد مختلف از نظرگاه‌های متفاوت، روایت خود را از جنگ تممیلی بازگو می‌کنند. دفاع مقدس، مقام شهید، حقوق زنان و احترام به خانواده که در عصر اکنون کمرنگ شده، از جمله دیدگاه‌هایی است که در این اثر مورد اشاره قرار گرفته‌اند.

کتاب «به ماه ناخنک زدم» در ۱۲۴ صفحه با قطع رقعی

نمایشنامه «ایستگاه اتوبوس» منتشر شد

تئاتر است. تحصیلات او کارشناسی کارگردانی سینما، کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی و دکترای پژوهش هنر است.

دادویی سال‌ها پیش با انتشار نمایشنامه «تماس» این نویسنده مشهور آمریکایی را به خوانندگان فارسی‌زبان معرفی کرده بود.

نمایشنامه «ایستگاه اتوبوس» در قطع رقعی از انتشارات سبزان منتشر شده است.

نمایشنامه «ایستگاه اتوبوس» اثری از ویلیام اینگ با ترجمه‌ای از رضا دادوی در نشر سبزان منتشر شد.

به گزارش ایران تئاتر، کتاب نمایشنامه «ایستگاه اتوبوس» سومین جلد از مجموعه آثار نمایشی ویلیام اینگ با ترجمه رضا دادویی از نشر سبزان منتشر و در دسترس عموم قرار گرفت.

رضا دادویی نویسنده، کارگردان و مترجم در حوزه

درخواست بازیگر پیشکسوت از تماشاگران چه بود؟

«قوی‌تر» به تالار سایه رسید

و امیدوارم چنین نگاه استادانه و دلسوزانه ای که از او سراغ دارم در نمایش «قویتر» هم پیش روی مخاطبان قرار گیرد. وی بیان کرد: نمایشنامه «قویتر» از جمله نمایش های مهم آگوست استریندبرگ است که دوست دارم بینم جواد تولمی و همراهانش در گروه اجرایی چه ابتکاراتی را برای یک اجرای متفاوت از این نمایشنامه به کار گرفته اند. به هر حال این اثر از جمله نمایشنامه هایی بوده که بنده طی دوران تحصیل در دانشگاه شاهد اجراهای بسیار ارزشمند و تماشاگر پسندی از آن بودم و دوست دارم تجربه های ارزشمندی که از تماشای این آثار به دست آوردم، در این نمایش نیز دیده شود.

این هنرمند پیشکسوت ضمن قدردانی از جواد تولمی و گروهش برای اجرای نمایش «قویتر» در تالار سایه تئاتر شهر تصریح کرد: هرکسی در این دنیا بتواند برای اعتلای انسانیت فعالیت کند برای من فرد ارزشمند و قابل احترامی است. حوزه تئاتر نیز از این قاعده مستثنا نیست و همه هنرمندانی که در این چارچوب ارزشمند مشغول به کارند، انسان های ارزشمندی هستند که باید از تک تک آنها قدردانی کرد. جواد تولمی هم یکی از همین هنرمندان است که تلاش می کند ضمن توجه به انسانیت و تولد آن در وجود خودش، آن را در دیگران نیز متولد کند. شرایطی که می امیدوارم در اجرای نمایش «قویتر» با نوآوری هایی که می تواند در صحنه پیش روی مخاطبان قرار گیرد به بهترین شکل ممکن فرصتی برای ارائه داشته باشد.

تقی پور در بخش پایانی صحبت های خود گفت: این نمایش یکی از بهترین نمایشنامه هایی است که می توانست در تالار سایه تئاتر شهر روی صحنه برود و من از شما تماشاگران فهیم عرصه تئاتر در خواست می کنم در این شرایط زبان گویای تبلیغ برای نمایشی باشیم که حرف های زیادی برای گفتن دارد.

نمایش «قویتر» به نویسندگی آگوست استریندبرگ، کارگردانی جواد تولمی، بازی آرزو صراف رضائی، صدا پیشگی مریم قلهکی و عروسک گردانی آنا نمکچیان، ساجده باقری، مطهره قدسی زاده هر روز ساعت ۱۸:۳۰ در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می رود.

در توضیح داستان این نمایش آمده است: «نمایش قویتر در فضایی سوررئال و با حال و هوایی فانتزی - عروسکی با محوریت زن، به بررسی مواجهه ذهنی و رویا پردازانه یک زن با رویدادهای فردی، خانوادگی و اجتماعی پیش روی او می پردازد. رویدادهایی که در چارچوب مثلثی عشقی روی می دهند؛ و در این میان تشخیص فرد قوی و پیروزمند میدان نه تنها مشکل بلکه دور از ذهن تصویر می شود»

اجرای نمایش «قویتر» به نویسندگی آگوست استریندبرگ و کارگردانی جواد تولمی شامگاه روز چهارشنبه نوزدهم بهمن با برگزاری یک مراسم افتتاحیه در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر آغاز شد. به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، آیین افتتاحیه نمایش «قویتر» به نویسندگی آگوست استریندبرگ و کارگردانی جواد تولمی شامگاه روز چهارشنبه نوزدهم بهمن ماه با حضور آتش تقی پور بازیگر پیشکسوت تئاتر، سینما و تلویزیون و تعدادی از تماشاگران در تالار سایه مجموعه تئاتر شهر برگزار شد.

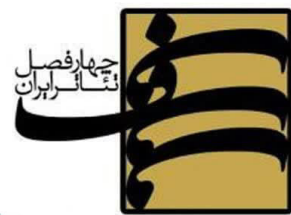
جواد تولمی در ابتدای این مراسم ضمن قدردانی از تماشاگران برای حضور در اولین اجرای این اثر نمایشی در تالار سایه تئاتر شهر توضیح داد: آگوست استریندبرگ یکی از مهم ترین و مطرح ترین نمایشنامه نویسان دنیاست که متن «قویتر» به عنوان اثرگذارترین و با اهمیت ترین متون نمایشی او به مخاطبان معرفی شده است. نمایشنامه «قویتر» از عمیق ترین آثار نمایشی این هنرمند محسوب می شود که با همراهی گروه اجرایی تلاش کردیم آن را در قالبی متفاوت پیش روی مخاطبان فهیم تئاتر قرار دهیم.

او افزود: آنچه امشب از نمایشنامه «قویتر» در تالار سایه روی صحنه می رود، به واسطه تلاش بی وقفه گروهی است که برای اجرای یک تئاتر اندیشه محور زحمت زیادی را کشیده است. تلاشی که مسیر پیموده شده در آن اجرایی متفاوت از متن استریندبرگ است؛ چرا که از این متن تاکنون اجراهای عمومی متعددی در ایران و جهان روی صحنه رفته که هر کدام دربرگیرنده برداشت های متفاوتی در شیوه اجرایی بودند. چارچوبی که ما هم تلاش کردیم با اتکا به فعالیت هایی که در این زمینه صورت گرفته بر مبنای آن اجرای جدیدی از متن را به مخاطبان تقدیم کنیم.

این کارگردان تئاتر بیان کرد: تاکنون ترجمه های متعددی از نمایشنامه «قویتر» در کشورمان انجام شده، اما تصمیم گرفتم تا از متن استاد فرهاد ناظرزاده کرمانی برای اجرای نمایش در تالار سایه استفاده کنم و امیدوارم شرایط به سمتی هدایت شود که به واسطه تلاشی که گروه اجرایی برای به صحنه بردن یک نمایش متفاوت انجام داده، مورد رضایت مخاطبان هم قرار گیرد.

آتش تقی پور بازیگر پیشکسوت تئاتر، سینما و تلویزیون هم در آیین افتتاحیه نمایش «قویتر» گفت: جواد تولمی از جمله هنرمندان دوست داشتنی تئاتر ایران است که از سال ها پیش شاهد تلاش ها و کوشش های موثر وی در عرصه های مختلف پژوهشی بوده ام. او از جمله افرادی است که چه در حوزه های آموزشی و چه در حوزه های اجرایی در نقش یک استاد حوزه تئاتر فعالیت های موثری را انجام داده

فصل دهم پروژه چهارفصل تئاتر کلید خورد

۳۶ نویسنده از ۱۳ استان در فصل دهم پروژه چهارفصل تئاتر ایران حضور و مشارکت دارند.

به گزارش ایران تئاتر، دفتر مطالعات و پژوهش های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری به عنوان دبیرخانه پروژه جامع ملی آموزش نمایشنامه نویسی برای خارج از پایتخت اعلام کرد در فصل دهم پروژه «چهارفصل تئاتر ایران» ۴۸ طرح اولیه از ۱۳ استان به قلم ۳۶ نویسنده برای گزینش اولیه با مضمون «تئاتر و مهاجرت» به این دبیرخانه رسیده است. ایوب آقاخانی طراح و مدیر این پروژه آموزشی و مدیر دفتر مطالعات و پژوهش های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری با اعلام این خبر افزود که نتیجه اولیه گزینش ایده های اولیه همزمان با برگزاری کارگاه های فصلی دوره نهم با عنوان «تئاتر و ماورا» روز نوزدهم بهمن ۱۴۰۱ اعلام خواهد شد. این کارگاه حضوری با حضور هفت نویسنده از استان های گیلان، قزوین، فارس، بوشهر، با مدیریت عضو هیئت علمی این فصل رامتین شهبازی در محل حوزه هنری برگزار خواهد شد.

هیئت مدیره و بازرس انجمن

مدرسان خانه تئاتر انتخاب شدند

مجمع عمومی انجمن مدرسان خانه تئاتر روز گذشته برگزار شد و در آن اعضای هیئت مدیره و بازرس انجمن مشخص شدند.

به گزارش ایران تئاتر، مجمع عمومی انجمن مدرسان خانه تئاتر سه شنبه ۱۸ بهمن با حضور اکثریت اعضای این انجمن در ساختمان آفتاب خانه تئاتر برگزار شد.

در این نشست، ضمن رأی اکثریت به اصلاح بندهایی از اساسنامه انجمن، انتخابات هیئت مدیره و بازرس انجمن مدرسان خانه تئاتر برگزار شد و با کسب اکثریت آرا، به ترتیب رضا دادویی، حمید ابراهیمی و آرش پژمان به عنوان اعضای هیئت مدیره و آرمان طیران به عنوان عضو علی البدل هیئت مدیره انتخاب شدند.

همچنین عرفان پهلوانی به عنوان بازرس انجمن مدرسان خانه تئاتر و بهروز مهرعلیان به عنوان بازرس علی البدل این انجمن برگزیده شدند.

از ابتدای بهمن ماه جاری

اجرای ۴۰ نمایش در ۱۸ تماشاخانه پایتخت

از ابتدای بهمن ۴۰ اثر نمایشی ویژه کودک و نوجوان و بزرگسال در تماشاخانه‌های تهران روی صحنه رفته است.

به گزارش ایران تئاتر، «ایرانیان»، «قضات»، «مرگ»، «ژیمناستیک تکه پاره‌ها»، «چند مرد و چند زن»، «تاناکورا»، «فستیوال غرب»، «فقط یک ساعت آرامش»، «تلقین»، «می‌خواهم میوسوف را ببینم»، «در انتظار آدولف»، «افسانه ببر»، «نماینده ملت»، «عروسی دختر رستم، بانو گسب»، «مسخ»، «موشمرگی»، «جهنم سرد»، «کافه عاشقی»، «شاهزاده‌ی شامپیا»، «جک و لوبیای سحرآمیز»، «کلوچه جادویی»، «گلدونه و کدو تنبل»، «غول برگ مهربان»، «شاهزاده خانم بدترکیب»، «پلنگ خیال‌باف» و «میمون‌ها» ۲۶ نمایش ویژه بزرگسال و کودک و نوجوان است که از ابتدای بهمن در تماشاخانه‌های تهران روی صحنه آمده‌اند. هم‌اکنون ۱۸ تماشاخانه تهران میزبان ۴۰ نمایش هستند که در ادامه مروری داریم بر عناوین این آثار.

تالار وحدت: نمایش «ایرانیان» نوشته و کار رضا صابری از ۱۴ بهمن ساعت ۲۰ در تالار وحدت روی صحنه است.

تماشاخانه ایرانشهر: «تاناکورا» نوشته کهد تاراج و کار رضا بهرانی از ۲۳ بهمن ساعت ۲۰ در سالن استاد سمندریان این مجموعه اجرا می‌شود.

نمایش «می‌خواهم میوسوف را ببینم» نوشته تامارا دالمات با ترجمه محمود عزیزی و کارگردانی محمدجواد حبیبی نیز از ۱۷ بهمن ساعت ۲۰ در سالن استاد ناظرزاده کرمانی روی صحنه می‌رود.

تماشاخانه سنگلج: نمایش «عروسی دختر رستم، بانو گسب» نوشته اردشیر صالح‌پور و کار سیدمحمدجواد کبودرآهنگی با بازی سیدمهرداد کاوسی حسینی، محمدعادل غلامی، محمد طالبی، امیرحسین فاطمی، رامین ارجمندی، مرضیه دهقانپور، مهدی بیابانی، مهدیه شهرام، سیدمحمدجواد کبودرآهنگی از ۱۷ بهمن ساعت ۱۹ در این تالار اجرا خواهد شد.

تالار مولوی: سالن اصلی این تالار از ۱۷ بهمن ساعت ۱۸ میزبان نمایش «ژیمناستیک تکه پاره‌ها» به نویسندگی و کارگردانی میثم مظفری است.

«توریست» نوشته غزاله چیذری و کار ابوالفضل کریم‌زاده نائینی از ۱۳ دی ساعت ۱۹:۳۰ در سالن کوچک تالار مولوی با بازی سیدمسلم حجتی اجرا می‌شود.

خانه نمایش دا: نمایش «خانه برناردا آلیا» به نویسندگی فردریکو گارسیالورکا و ترجمه نجف دریابندری و کارگردانی مهتاب گلکار از هفتم دی ساعت ۱۷ در این مجموعه اجرا می‌شود.

تماشاخانه سیمرغ: بنیاد بیدل دهلوی از ۲۷ آذر ساعت ۲۰ میزبان نمایش «آخرین نوار کراپ» به کارگردانی مرتضی فرهاددیا و تهیه‌کنندگی گروه هنری و پژوهشی گوسان است.

پردیس تئاتر شهرزاد: «دروغ» نوشته فلوریان زلر با ترجمه محمود گودرزی و کارگردانی سیاوش مهندسی از ۲۸ دی ساعت ۲۱:۴۵ با بازی آرزو حاتمی، مهدیه محمدی، طاهما شادفر و سیاوش مهندسی در سالن شماره ۳ این تماشاخانه اجرا می‌شود.

نمایش «چند مرد و چند زن» به نویسندگی رسول بانگین و طراحی و کارگردانی حنیف مظفری از ۶ بهمن ساعت ۲۰:۳۰ در سالن شماره سه با بازی حنیف مظفری، احسان شیخی، فاطمه زمانی، نازنین بیوک، رسول احمدی و لاله ذوالفقاری روی صحنه است.

«نماینده ملت» به نویسندگی برانیسلاو نوشیچ، ترجمه سروژ استپانیان و طراحی، دراماتورژی و کارگردانی نادر نادرپور از ششم بهمن ساعت ۱۷:۳۰ در سالن شماره سه این پردیس روی صحنه است.

مهدی محب‌علی (سهاب) نمایش «موشمرگی» را از ششم بهمن ساعت ۱۹:۱۰ در سالن شماره سه این تماشاخانه روی صحنه آورده است.

نمایش «مسخ» نوشته علیرضا روزبهانی و طراحی و کارگردانی نجمه اکبرزاده از ۲۰ بهمن ساعت ۲۱:۴۵ در سالن شماره سه این پردیس روی صحنه است. «پرده‌خانه» نوشته بهرام بیضایی به کارگردانی گلاب آدینه از ۱۵ آبان ساعت‌های ۱۶ و ۱۹:۳۰ در سالن شماره ۲ مجموعه شهرزاد اجرا می‌شود.

کنسرت نمایش «کافه عاشقی» نوشته و کار سیدجلال‌الدین دری از ۲۷ بهمن ساعت ۲۱ در سالن شماره ۲ این پردیس اجرا می‌شود.

نمایش «میمون‌ها» نوشته محمدحسین داداش‌نیا و کار مریم اسکندری از ۱۳ بهمن ساعت ۱۵ در سالن شماره ۳ این تماشاخانه با بازی هرا غلامی، مریم اسکندری، پروا نریمانی و ارمغان احمدی اجرا می‌شود.

همچنین «چوپان و چوب جادویی» ویژه گروه سنی کودک و نوجوان نوشته و کار محمدحسین داداش‌نیا از ۸ آبان ساعت ۱۷ در سالن شماره ۳ این پردیس با بازی محمدحسین داداش‌نیا، زهرا غلامی (شکیبا)، مریم اسکندری و ارمغان احمدی اجرا می‌شود.

بوتیک تئاتر تهران: «قضات» به نویسندگی و کارگردانی سجاد حسین‌پور از پنجم بهمن ساعت ۱۹ اجرا می‌شود.

عمارت نوفل لوشاتو: نمایش «خاتون پرده‌نشین» نوشته داوود فتحعلی‌بیگی و کار میثاق یوسفی از ۲۲ دی ساعت ۲۱ در این مجموعه اجرا می‌شود.

«فقط یک ساعت آرامش» عنوان نمایشی به نویسندگی سمیرا روشنی و کارگردانی رضا بهدادنیا است که از ۲۰ بهمن ساعت ۲۰:۴۵ در این تماشاخانه اجرا می‌شود. نمایش «خرده‌جنایت‌های زن و شوهری» نوشته اریک امانوئل اشمیت با ترجمه شهلا حائری و کار افشین قاسمی نیز از ۲۳ دی ساعت ۱۹:۳۰ در این مجموعه اجرا می‌شود. بازیگران این نمایش ماهرخ سالاری و سامان عزیززاده هستند.

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان: «دنیای خیال انگیز من» نوشته و کار بهناز مهدی‌خواه از ۶ بهمن ساعت ۱۷ در این کانون روی صحنه است. بازیگر این نمایش بهناز مهدی‌خواه است.

نمایش «شاهزاده‌ی شامپیا» نوشته منوچهر اکبرلو و کار احسان مجیدی از ۱۳ بهمن ساعت ۱۸ در این مجموعه روی صحنه است.

تماشاخانه ارغوان: «مرگ» با اقتباس از اثر وودی آلن با ترجمه وصال امینی و کارگردانی حامی عزیززاده عنوان نمایشی است که از سوم بهمن ساعت ۱۹:۳۰ در سالن شماره یک این مجموعه اجرا می‌شود.

«افسانه ببر» دیگر اثر نمایشی نوشته داریو فو و کار صدرالدین زاهد است که از ۱۳ بهمن ساعت ۲۰:۴۵ در سالن دو این تماشاخانه با بازی احسان سامی اجرا می‌شود.

همچنین نمایش «فستیوال غرب» به نویسندگی و طراحی محمد یغمایی و کارگردانی آراز دانش از ۷ بهمن ساعت ۱۸ در سالن شماره یک این مجموعه روی صحنه است.

نمایش «در انتظار آدولف» نوشته ماتیو دلپرتو و الکساندر دلپاتلیر با ترجمه علیرضا کوشک‌جلالی و کارگردانی وحید صالحی نظام‌آبادی از شش بهمن ساعت ۱۹ در سالن دو عمارت ارغوان اجرا می‌شود.

«تلقین» کاری از محمدنیمیا مظاهری نیز از ۱۰ بهمن ساعت ۲۱:۳۰ در سالن شماره یک اجرا می‌شود.

فرهنگسرای نیاوران: نمایش «لافکادیو» براساس اثری از شل سیلورستاین به کارگردانی احمد تیموری از هشتم آذر ساعت ۱۷:۳۰ در سالن خلیج فارس با بازی سپیده زینلی، علیرضا زکایی و پویا یزدان‌جو روی صحنه است.

همچنین «یک روز در جنگل» نوشته و کار پویا شش‌پری از ۱۴ دی ساعت ۱۶ میزبان مخاطبان در سالن گوشه این فرهنگسراست.

سینما تئاتر المپیک: این تماشاخانه از شش بهمن ساعت ۱۷ میزبان نمایش «پلنگ خیال‌باف» نوشته مجتبی خمسه و کار سحر پورفرج است.

نمایش «ساتوری» با کارگردانی مژگان جودکی نیز از ۱۰ دی ساعت ۱۸:۳۰ در این تماشاخانه روی صحنه است.

موزه عبرت ایران: این مجموعه از ۱۶ بهمن ساعت ۱۸:۳۰ پذیرای نمایش «جهنم سرد» به نویسندگی و کارگردانی میلاد جباری‌مولانا است.

فرهنگسرای ابن سینا: نمایش «جک و لوبیای سحرآمیز» ویژه گروه سنی کودک و نوجوان کار احمد تیموری از ۱۱ بهمن ساعت ۱۸:۳۰ اجرا می‌شود.

«نیم وجبی» نیز نوشته رکسانه عبقری و کار علیرضا دهقانی از ۲۰ دی روزهای سه‌شنبه تا جمعه ساعت ۱۶:۳۰ در این فرهنگسرا روی صحنه است.

تالار هنر: نمایش «سمندر و شهر کاغذی» به نویسندگی دیوید وود با دراماتورژی حسین فدایی‌حسین و کار محمدرضا شاه‌مردی از ۱۸ دی ساعت ۱۷:۳۰ در این مجموعه اجرا می‌شود.

پردیس تئاتر تهران: «غول برگ مهربان» نوشته دیوید وود با ترجمه حسین فدایی‌حسین و کار مریم کاظمی از شش بهمن در این پردیس تئاتری روی صحنه است.

نمایش «شاهزاده خانم بدترکیب» نوشته اوراند هریس با ترجمه حسین فدایی‌حسین و طراحی و کارگردانی مریم کاظمی از شش بهمن ساعت ۱۸:۳۰ در این مجموعه اجرا می‌شود.

فرهنگسرای فردوس: «گلدونه و کدو تنبل» نوشته و کار مهرداد قرآن‌کیش از اول بهمن ساعت ۱۷ در این فرهنگسرا با بازی مهرداد قرآن‌کیش، نیلوفر ابراهیمی، میثم میثاقی، نفیسه ترجم‌جو و آذر سیدتقی‌ا روی صحنه است.

پردیس مگامال: «کلوچه جادویی» از ۶ بهمن ساعت ۱۸:۳۰ در سالن شماره یک این پردیس روی صحنه است.

میثاق یوسفی، کارگردان نمایش «خاتون پرده‌نشین»:

قصد ما آشتی مخاطب با نمایش ایرانی است

کارگردان نمایش «خاتون پرده‌نشین» با اشاره به اینکه هر مخاطبی با برداشت متفاوت خود با نمایش مواجه می‌شود، گفت: «هر تماشاگری در رویارویی و تماشای یک اثر نمایشی با دید ذهنی و تجربه‌های خود با آن روبه‌رو می‌شود و به همین دلیل قطعاً برداشت‌های متفاوتی از کار خواهد داشت.»

او با اشاره به طراحی صحنه نمایش توضیح داد: «قصد ما در طراحی صحنه کار آشتی دادن تماشاگر با نمایش ایرانی است. عملاً در طراحی صحنه نمایش‌های ایرانی یک دکور با کاربری چندمنظوره وجود دارد و ما نیز در نمایش «خاتون پرده‌نشین» به این موضوع توجه کردیم.»

یوسفی افزود: «در دکور ما از چهار رنگ اصلی قرمز، زرد، سبز و آبی استفاده کردیم. طرحی که بر اساس ذهنیت من از پنجره‌های مشبک قدیمی شکل گرفت. نمایش ایرانی نیازمند رنگ است و ما سعی کردیم با دکور این رنگ را به صحنه بدهیم.»

او ادامه داد: «این رنگ‌ها در پیشبرد هدف داستان به کار می‌رود. ما در نمایش شاهد چهار پرده هستیم که هریک از این پرده‌ها در پیشبرد داستان اصلی کار پیش می‌رود و ما نیز طبق روند داستان از رنگ‌ها بهره گرفتیم.»

این هنرمند درباره استقبال مخاطبان از اجرا گفت: «استقبال مخاطبان نسبت به دیگر اجراهایی که روی صحنه است شاید بهتر باشد اما از دیدگاه من به‌عنوان یک مخاطب قطعاً اجرا نیازمند مخاطبان بیشتری است.»

او با اشاره به اینکه تاکنون مخاطبان از تماشای آثار

میثاق یوسفی، کارگردان نمایش «خاتون پرده‌نشین» با اشاره به طراحی صحنه نمایش جدید خود می‌گوید قصد ما در طراحی صحنه این کار، آشتی دادن تماشاگر با نمایش ایرانی است.

به گزارش ایران تئاتر، میثاق یوسفی، کارگردان نمایش «خاتون پرده‌نشین» به نویسندگی داوود فتحعلی‌بیگی است که از ۲۲ دی‌ماه ساعت ۲۱ در عمارت نوفل‌لوشاتو روی صحنه است. این اثر دومین تجربه کارگردانی یوسفی پس از کارگردانی نمایش «رام کردن زن سرکش» به نویسندگی فتحعلی‌بیگی به شمار می‌آید. یوسفی درباره داستان نمایش «خاتون پرده‌نشین» به‌عنوان تازه‌ترین تجربه کارگردانی‌اش می‌گوید: «نمایشنامه «خاتون پرده‌نشین» داستان زنی به نام فخرالنسا است که همسرش به‌قصد مکه خانه را ترک می‌کند و زندگی خود را به برادرش می‌سپارد. فخرالنسا با خیانت در امانت برادرشوهرش مواجه می‌شود و این موضوع مشکلاتی را برای او به وجود می‌آورد که در نمایش می‌بینیم.»

او با اشاره به دلایل انتخاب این نمایشنامه گفت: «جدا از قلم زیبای استاد داوود فتحعلی‌بیگی که باعث اشتیاق به کار می‌شود، محتوای کار و پرداختی که به زن در این اثر وجود دارد از دلایل اصلی انتخاب من برای روی صحنه بردن این کار بود.»

این هنرمند افزود: «ما نمونه‌های بسیاری از این زن را در جامعه می‌بینیم. متن این داستان از دل جامعه برمی‌آید و به همین دلیل پرداختن به آن برای من به‌شدت جذاب بود.»

راضی بوده‌اند، ادامه داد: «درحال تعداد مخاطبان برای بازیگران روی صحنه خیلی مهم است. من و تمامی عوامل گروه تمرینات طولانی و فشرده‌ای داشتیم و حضور مخاطب است که باعث می‌شود بازیگران روی صحنه انرژی بگیرند. مخاطبان به‌صورت حضوری و حتی در کامنت‌هایی که درباره کار در تیوال می‌نویسند، از کار راضی بوده‌اند.»

میثاق یوسفی در پایان گفت: «اگر قرار است تئاتر در این مرزوبوم جریان داشته باشد باید به آن توجه بیشتری شود تا ادامه فعالیت در این عرصه برای اهالی تئاتر گسترده‌تر شود. تئاتر به هیچ‌کس قول دیده شدن، پول و شهرت نمی‌دهد. اکثر اهالی این هنر دلی کار می‌کنند. تئاتر حس و حال زندگی به ما می‌دهد و امیدوارم این حسی که از جانب تماشاگر دریافت می‌کنیم برای‌مان باقی بماند.»

مریم اسکندری، کارگردان نمایش «میمون‌ها»:

«میمون‌ها» روایتگر آرزوی کودکان برای بزرگ شدن است

انسان‌ها دارند، بچه‌ها با آن‌ها ارتباط خوبی می‌گیرند. اسکندری با بیان اینکه ایده این اجرا با توجه به شناختی که از کودکان داشتیم شکل گرفته است، افزود: «خیلی از بچه‌ها هستند که علاقه زیادی به زود بزرگ شدن دارند و می‌خواهند مثل بزرگ‌ترها رفتار کنند. آن‌ها دوست ندارند تا با لحن کودکانه یا الفاظ کودکانه مورد خطاب قرار بگیرند. نمایش «میمون‌ها» به آن‌ها می‌آموزد که در هر سنی که هستند، به زندگی بپردازند و از آن لذت ببرند.»

این هنرمند توضیح داد: «تولید و آماده‌سازی این اثر سه ماه زمان برد و با توجه به اینکه اولین تجربه من در این زمینه به شمار می‌آید از آقای داداش‌نیا نویسنده کار کمک گرفتم. ایشان در اکثر تمرین‌ها حضور داشتند و برای اجرا کمک زیادی به ما کردند.»

او با اشاره به اینکه فعالیت خود را از دوبله آغاز کرده است، گفت: «من اولین بار فعالیت هنری خود را با کار دوبله آغاز کردم و از آنجاکه به نمایش کودک علاقه زیادی داشتم در بخش‌های مختلفی چون طراحی صحنه، گریم و بازیگری به کار در این زمینه مشغول شدم.»

اسکندری افزود: «هم‌اکنون همزمان با اجرای این اثر

مریم اسکندری می‌گوید نمایش «میمون‌ها» درباره دغدغه و آرزوی کودکان برای بزرگ شدن است درحالی که آن‌ها باید بدانند در لحظه زندگی کنند.

به گزارش ایران تئاتر، مریم اسکندری، کارگردان نمایش «میمون‌ها» فعالیت خود را از اواسط دهه ۹۰ و با کار در حوزه دوبله و بازی در آثار نمایشی کودکان آغاز کرده است.

«میمون‌ها» به نویسندگی محمدحسین داداش‌نیا و کارگردانی مریم اسکندری اولین تجربه کارگردانی اوست که از ۱۳ بهمن‌ماه ساعت ۱۵ در سالن ۳ پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه است.

او با اشاره به اینکه «میمون‌ها» یک نمایش کمدی فانتزی است، گفت: «این نمایش درباره دغدغه کودکان برای بزرگ شدن است. کودکانی که دوست دارند خیلی زود وارد دنیای بزرگ‌ترها شوند. متن «میمون‌ها» با توجه به همین دغدغه به نگارش درآمده است.»

این هنرمند با اشاره به دلیل انتخاب کاراکتر میمون برای اجرا توضیح داد: «این حیوانات هم بامزه هستند و از آنجا که به دلیل مقلد بودن شباهت زیادی به

به‌عنوان بازیگر در نمایش «چوپان و چوب جادویی» حضور دارم. این اثر از ۸ آبان ماه هرروز ساعت ۱۶ در سالن ۳ پردیس شهرزاد میزبان کودکان و علاقه‌مندان به تئاتر است.»

او ادامه داد: «وقتی فردی برای اولین بار وارد یک حوزه می‌شود، سردرگمی‌های زیادی دارد. در این شرایط لازم است که از تجربه بزرگان و پیشکسوتان این عرصه استفاده کند چراکه قطعاً با مشکلات کمتری روبه‌رو خواهد شد. تجربه کارگردانی «میمون‌ها» به‌عنوان اولین کاری که روی صحنه می‌برم پر از هیجان است اما نیاز به مشاوره در کار به شدت احساس می‌شد. کارگردانی تئاتر آن هم برای کودکان و نوجوانان سختی‌هایی دارد که در اجرای بعدی و با گذشت زمان و کسب تجربه بیشتر، از بین می‌رود.»

ایمان زارع بازیگر نمایش «اسب قاتلین» عنوان کرد:

روایت سفری بی‌سرانجام به سوی تاریکی

ایمان زارع بازیگر نمایش «اسب قاتلین» حضورش در این اثر نمایشی را یکی از بزرگ‌ترین شانس‌های زندگی خود می‌داند و نشان دادن سیر شخصیت‌پردازی رسیدن یک نوکر به جایگاه اربابی را در تجربه بازیگری خود در این نمایش، چالشی سخت اما به‌یادماندنی توصیف می‌کند.

اول از همه تماشاگر باید بپذیرد و تایید کند و کارگردان از بازی‌ام احساس رضایت کند، اما من به‌عنوان بازیگر این نقش، تمام تلاشم را کردم و «کش» نقشی است که تا آخر عمر در ذهنم باقی می‌ماند. چون چالش‌های زیادی داشت هم در شخصیت‌پردازی و هم در اجرا و نورپردازی. من خیلی دوستش دارم و از بازی کردنش خیلی راضی هستم و همیشه با رضایت به آن فکر می‌کنم.

به‌طور کلی حضور در گروه نمایش «اسب قاتلین» و همراهی با تعداد زیادی بازیگر چگونه بود؟ از چالش‌ها، محاسن و احیاناً معایب بگویید...

بازی در نمایش «اسب قاتلین»، یکی از بزرگ‌ترین شانس‌های زندگی من بود و این افتخار را داشتم که با یک گروه بازیگری خیلی قوی کار کنم. من از اواسط کار به گروه اضافه شدم و وقتی سر تمرین‌ها دیدم که گروه بازیگری چقدر خوب کار می‌کنند، انگیزه‌ام چند برابر شد. انرژی‌های مثبتی که از همبازی‌هایم دریافت می‌کردم به من هم انگیزه می‌داد. وقتی وارد سالن تمرین بشوی و ببینی فضا پر از انرژی مثبت است، چه خواهی و چه نخواهی تشویق می‌شوی که کارت را به بهترین شکل انجام بدهی. از بازی در این نمایش بسیار احساس افتخار و رضایت دارم. این گروه نمایشی هم در زمینه کارگردانی و هم بازیگری، بسیار یکدست و همدل و همفکر هستند. «اسب قاتلین» هم بازیگر فرم داشت و هم بازیگر دیالوگ‌دار و نقش‌کش به‌نوعی وسط بود. بعضی قسمت‌ها با بازیگران فرم بازی داشتم و قسمت‌هایی با بازیگرانی که دیالوگ داشتند و اینکه بتوانم با کل گروه بازیگری رابطه و تعامل داشته باشم، تجربه‌ای شیرین و به‌یادماندنی بود.

تجربه حضور در رویداد بزرگی چون جشنواره تئاتر فجر برای شما چه آورده‌ای داشت و انتخاب «اسب قاتلین» به‌عنوان نمایش برگزیده به مفهوم مطلق جشنواره مسئولیت‌تان را در جایگاه نماینده تئاتر یک استان پهناور بیش‌تر می‌کند؟

حضور در جشنواره فجر آورده‌های بسیاری داشت. آشنایی با گروه‌های دیگر و دیدن تئاترهایی با سبک‌ها و متن‌ها، فن‌ها و بازی‌های مختلف بسیار ارزشمند است. با دیدن هر اثر، نقاط قوت و ضعفش را می‌بینم و سعی می‌کنیم یاد بگیریم. حتی در برخی کارها حتی ایرادهای خودم را می‌دیدم و با خودم می‌گفتم این مشکل تو هم هست و باید برطرف شود. خود من در همین جشنواره با خیلی از هنرمندان و همکارانم از سراسر ایران و سایر کشورها که در بخش‌های مختلف خیابانی، بین‌المللی و صحنه‌ای حضور داشتند، دوست شدم که همین موضوع خارج از بحث جایزه می‌تواند آورده مهمی باشد، چون این دوستی‌ها هست که می‌ماند و همه این آورده‌ها در راستای یادگیری است. در مورد برگزیده مطلق جشنواره شدن، باید بگویم باعث می‌شود انتظارات خودمان از خودمان و دیگران از ما بالا می‌رود و این خیلی خوب است چون باعث پیشرفت و تفکر و تلاش بیشتر می‌شود. امیدوارم بتوانم به‌عنوان عضو کوچکی از نمایش «اسب قاتلین» از این عنوان دفاع کنم و در کارهای بعدی، بهتر و بهتر باشم و به این انتظارات پاسخ خوبی بدهم. باید بیشتر مطالعه کنم، بیشتر بیاموزم و بیشتر تمرین کنم تا آثار بهتری را ارائه بدهم.

به گزارش ایران تئاتر، ایمان زارع متولد ۱۳۷۰ شیراز، لیسانس حقوق، از سال ۸۶ بازیگری را شروع کرده و از سال ۸۷ به‌صورت حرفه‌ای وارد عرصه هنرهای نمایشی شد. تئاتر را زیر نظر جمشید طاهریان یکی از استادان تئاتر استان فارس آموخته و در آموزش تمرین بدن و بیان هم دستی بر آتش دارد. او به‌عنوان بازیگر نقش اول نمایش «اسب قاتلین» به کارگردانی سیدمحمد هاشم‌زاده از شیراز در جشنواره تئاتر فجر حضور داشت. ایمان زارع در جشنواره تئاتر مناطق در بوشهر جایزه تقدیر بازیگری نقش اول مرد را دریافت کرد و نمایش «اسب قاتلین» به عنوان نمایش برگزیده به مفهوم مطلق چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر شناخته شد و جایزه ویژه هیئت داوران را برای گروه بازیگران به خانه برد. با او گفت‌وگویی کرده‌ایم که در پی آن را می‌خوانید:

چرا بازی در نمایش «اسب قاتلین» را پذیرفتید؟

من همیشه کارهای سیدمحمد هاشم‌زاده را دوست داشتم و دنبال می‌کردم و از اینکه آثارش نوگرا بود و همواره حرفی برای گفتن داشت لذت می‌بردم. توسط دوستی مطلع شدم برای آخرین اثرش دنبال بازیگر است، با شوق سر تمرین رفتم و وقتی با هم در مورد نقش صحبت کردیم، اشتیاقم برای همکاری بیشتر شد و بعد هم متن را که نوشته رضا گشتاسب است، خواندم که خیلی دوستش داشتم و با تمام وجود و انگیزه بالا، تمرین‌هایم را شروع کردم. این نقش هم از نظر متن و هم از نظر کارگردانی، سبکی بود که من همیشه دوست داشتم کار کنم. چون به نظر من یک نمایش باید در کنار نوآوری و خلاقیت، حرفی برای گفتن داشته باشد و مخاطب از دیدنش هم لذت ببرد و هم بیاموزد و «اسب قاتلین» همه این ویژگی‌ها را داشت. نقش «کش» چه ویژگی‌هایی داشت و شما برای درک و ایفای این نقش چه کردید؟

نقش بسیار پرچالش و درعین‌حال جذابی است و چندین وجه دارد. اول اینکه تمام نمایش در ذهن کش می‌گذرد و من باید تلاش می‌کردم آن حس را القا کنم. از طرفی این شخصیت در فضای فئودالیستی نمایش، از نوکری به اربابی می‌رسد و نشان دادن این سیر شخصیت‌پردازی کار آسانی نبود. هنگامی که نوکر است در تک‌به‌تک مراحل، باید سادگی، مظلومیت و معصومیت در چهره این شخص دیده می‌شد تا وقتی که با مقدار زیادی عقده و تحقیر در وجودش، ارباب می‌شود به جایگاهی می‌رسد که جنون قدرت دیوانه‌اش می‌کند. از یک شخصیت بی‌اختیار و فرمان‌بردار تبدیل می‌شود به شخصی که دیکتاتور و غاصب است و جنون قدرت در نهایت کار دستش می‌دهد. برای رسیدن به این نقش و درک کردنش مشورت کردم، کتاب خواندم، نمایش و فیلم دیدم، به‌عنوان مثال برای بخش‌هایی که در قالب نوکر ایفای نقش می‌کردم، فیلم «۱۲ سال بردگی» را دیدم و برای بخش دیکتاتور هم به شخصیت‌های مشابه که متأسفانه در جهان زیاد هم هستند دقت کردم و رفتارهایشان را تحلیل و بررسی کردم. البته حضور محمد هاشم‌زاده هم بسیار کمک‌کننده بود، چون کارگردانی است که با خلاقیت بازیگر موافق است و بازیگر را در راستای متن آزاد می‌گذارد.

آیا از دیدگاه خودتان در اجرای این نقش موفق بودید؟

سهاب محبعلی، کارگردان نمایش «موشمرگی»:

«موشمرگی» یک اثر تجربه گرا نیست

نادیده گرفتن خشونت به گسترش آن در جامعه کمک خواهد کرد.

محبعلی با بیان اینکه در آثار قبلی اش نیز تلاش کرده تا خشونت را نشان دهد، توضیح می‌دهد: «در این اثر سعی کردم تا خشونت خانگی را که علیه زنان در کشور ما و سایر کشورها وجود دارد به تصویر بکشانم. مسئله تجاوز مشکل عریانی است که نمی‌توان با سانسور با آن برخورد کرد. اگر چشم‌مان را روی این معضل ببندیم، هم خودمان و هم مخاطب را فریب داده‌ایم.»

کارگردان نمایش «موشمرگی» درباره طراحی صحنه اثر می‌گوید: «سعی کردیم با مینی‌مال‌ترین شکل ممکن فضای زیرزمین و آشفتگی‌های آن را نشان دهیم تا بتوانیم قصه را بیان کنیم. در این اثر بیشتر به پرداخت قصه توجه شده است تا اینکه بخواهیم صحنه را به‌عنوان یک عنصر روایی در نظر بگیریم.»

او با بیان اینکه تلاش شده است تا کار روان‌شناختی مبتنی بر فضای ذهنی آدم‌های نمایش شکل بگیرد، ادامه می‌دهد: «قصه برای من اهمیت زیادی دارد و پیش از فرم و ایده اجرایی به قصه فکر می‌کنم؛ درواقع به روایتی فکر می‌کنم که قرار است در قالب نمایش به مخاطب عرضه کنم.»

محبعلی گفت: «ما یک قصه جنایی را روایت نمی‌کنیم بلکه با دست‌کاری قصه قربانیان خودمان را نمایش می‌دهیم. این قربانیان در یک فضای پر از تناقض زندگی می‌کنند؛ تناقضی پر از مرگ، زندگی، آزادی، اسارت، انسانیت و منفعت‌طلبی.»

او با اشاره به جهان‌شمول بودن این موضوع ادامه می‌دهد: «این اتفاق در هر جایی ممکن است؛ بیفتد. همه ما یک دیکتاتور درون داریم و نیمه تاریکی که

سهاب محبعلی می‌گوید نمایش «موشمرگی» سعی دارد تا مفاهیم تازه‌تری کشف کند و به شکل خلاقانه روی صحنه ببرد، البته این کار تجربه‌گرا نیست اما تلاش شده که در ریتم و روایت داستان کار خلاقانه‌ای شکل بگیرد.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «موشمرگی» به نویسندگی و کارگردانی سهاب محبعلی از ششم بهمن‌ماه ساعت ۱۹:۱۰ در سالن سه پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه است.

«آئورا»، «شب جنایتکاران» و «غارنشینان» از جمله آثاری است که این هنرمند پیش‌ازاین به‌عنوان کارگردان روی صحنه برده است.

«موشمرگی» روایتی روان‌شناختی و غیرواقعی از یکی از وحشتناک‌ترین جنایت‌های معاصر است که محبعلی آن را روی صحنه برده است.

محبعلی درباره داستان این اثر می‌گوید: «موشمرگی» داستان زندگی جوزف فریتزل مرد اتریشی است که ۲۴ سال دختر خود را در زیرزمین خانه‌اش حبس کرده و مورد آزار جنسی قرار می‌دهد. این دختر پس از اینکه در این مدت صاحب هفت فرزند می‌شود، به دلیل بیماری فرزند اولش و برای درمان او، از زندانی که پدر برایش ساخته، رها می‌شود.

او ادامه می‌دهد: «این اتفاق دستمایه ساخت «موشمرگی» شد تا بتوانیم روایتی از آن ماجرا که به اعتقاد من ظرفیت دراماتیک زیادی داشت، روی صحنه ببریم.»

این هنرمند می‌افزاید: «خشونت عنصری است که در زندگی همه ما وجود دارد و نمی‌توانیم آن را انکار کنیم. باید این موضوع را در نظر داشته باشیم که

محمد الهی، هنرمند پیشکسوت تئاتر خراسان رضوی:

در رگ‌های تئاتر خون جاری است

محمد الهی، هنرمند پیشکسوت تئاتر با بیان اینکه تئاتر جوابگوی هزینه زندگی هنرمندان نیست به همین دلیل آن‌ها به اجبار به سمت هنرهای تصویری (سینما و تلویزیون) می‌روند، گفت این شعار من است که در رگ‌های تئاتر خون جاری است و در رگ‌های سینما نان. باید آن نان را بخوری تا تبدیل به خون شود و در تئاتر کار کنی.

به گزارش ایران تئاتر، محمد الهی، هنرمند پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون فعالیت حرفه‌ای خود را در عرصه هنرهای نمایشی از دهه ۶۰ آغاز کرد. نمایش‌های «مغلوبین»، «خانات»، «عشیق»، «شنا در آتش»، «چهار صندوق» و «مظلوم پنجم» تنها تعدادی از آثاری است که این هنرمند در آن‌ها به ایفای نقش پرداخته است. تقدیر از محمد الهی در چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر بهانه‌ای شد تا با او به گفت‌گویی کوتاه بپردازیم که در ادامه می‌خوانید:

محمد الهی درباره اولین حضورش روی صحنه تئاتر گفت: «کلاس اول ابتدایی بودم که جشنی برای اولیا و مربیان برگزار شد. با اصرار خودم تصمیم به اجرای یک نمایش گرفتم. برای اینکار یک شعر فکاهی مشهودی حفظ کردم و با حرکات نمایشی آن را اجرا کردم. این اولین حضور من

قابل کنترل است و باید به آن بپردازیم تا از این وقایع خودداری شود.»

این هنرمند با اشاره به حضور و استقبال تماشاگران توضیح می‌دهد: «خوشبختانه در هفته اول با استقبال خوبی از سوی مخاطبان مواجه بودیم و امیدوارم این اتفاق همچنان ادامه داشته باشد. تمامی عوامل با قلب‌شان کار می‌کنند و ما تمام تلاش‌مان ارائه حرفه‌ای نمایش و حرف زدن روی صحنه است.»

او با بیان اینکه فکر می‌کند رونق تئاتر در حال شکل‌گیری است، ادامه می‌دهد: «زبان من تئاتر است و حرفم را با این هنر بدون کنایه و صریح می‌گویم. در نمایش «موشمرگی» سعی کردیم تا مفاهیم تازه‌تری کشف کنیم و به شکل خلاقانه روی صحنه ببریم. البته این کار تجربه‌گرا نیست اما تلاش شده است تا در ریتم و روایت داستان کار خلاقانه‌ای شکل بگیرد.»

سهاب محبعلی در پایان می‌گوید: «تئاتر نیاز به حمایت بیشتر مخاطب دارد؛ در هر شکل تئاتر دیدن باید به‌عنوان یک رفتار و امر متداول برای تماشاگران جا بیفتد. این خود بچه‌های تئاتر هستند که باید بتوانند نمایش‌هایی تولید کنند که امکان ارتباط مناسب تماشاگر با تئاتر را فراهم کند.»

این هنرمند افزود: «از آنجا که تئاتر جوابگوی هزینه زندگی هنرمندان نیست، آن‌ها به اجبار به سمت هنرهای تصویری (سینما و تلویزیون) می‌روند. این شعار من است که در رگ‌های تئاتر خون جاری است و در رگ‌های سینما نان. باید آن نان را بخوری تا تبدیل به خون شود و در تئاتر کار کنی. راستش من کار کردن در سینما را دوست ندارم چراکه در آنجا با تقطیع حس روبه‌رو هستیم برخلاف تئاتر که در آن تداوم حس داریم.»

الهی با تأکید بر حمایت دولت از تئاتر گفت: «تئاتر درآمد آنچنانی ندارد. هنرمندان این حوزه باید مخارج زندگی بپردازند ولی متأسفانه هیچ‌وقت مورد حمایت قرار نگرفته‌اند. دولت باید به هنرمندان به ویژه نسل جوان کمک کند؛ چراکه تئاتر تنها شغل و تفریح آن‌هاست.»

او با اشاره به اینکه به تازگی دست به تجهیز سالن تئاتر شهر مشهد زده است اما به دلیل اتفاقات اخیر امکان بهره‌برداری آن هم برای اجراهای حرفه‌ای وجود ندارد، ادامه داد: «سالن اصلی تئاتر شهر مشهد تنها ۳ پروژکتور دارد. این معضل بزرگی برای کار کردن بچه‌های تئاتر است. آن‌ها چگونه می‌توانند در چنین شرایطی فعالیت کنند؟! زمانی که سالن را تحویل گرفتم دست به تجهیز آن زدم و سعی داشتم تا تنها اجراهای باکیفیت روی صحنه باشد تا تماشاگر از دیدن تئاتر لذت ببرد اما با شرایطی که هست دیگر نمی‌توان انتخابی بین اجراها داشت و تنها باید به فکر پرداخت هزینه‌های جاری سالن بود.»

روی صحنه بود.» او ادامه داد: «بعد از انقلاب به صورت حرفه‌ای به فعالیت در این حوزه پرداختم و در سال ۱۳۶۲ به استخدام مرکز هنرهای نمایشی درآمدم.»

این هنرمند با اشاره به اولین حضورش در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر گفت: «در دوران سرسازی نمایشی را برای حضور در جشنواره آماده کردم. فکر می‌کنم سال ۱۳۶۲ و دومین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر بود که با سربازان هم‌خدمتی‌ام نمایش «مغلوبین» یا «شکست خورده‌ها» را اجرا کردم. در آن زمان رضا صابری با نمایش «خانات» در جشنواره حضور داشت و من نیز بعد از اجرای خودم بازیگر کار «خانات» شدم.»

الهی درباره شرایط تئاتر در خراسان گفت: «سالیان سال است که نسل‌های قبل از من برای بهتر شدن شرایط تئاتر فریاد زدند اما هنوز هیچ اتفاقی در این زمینه نیفتاده است.»

او ادامه داد: «تئاتر باید شغل دوم جوانان و زنگ تفریح آن‌ها باشد؛ چون اصلاً جوابگوی زندگی نیست. تئاتر عشق من بوده و هست ولی زمانی که تشکیل خانواده می‌دهی، باید مسئولیت‌پذیر باشی و عشق تو تنها تئاتر نخواهد بود. اگر من به‌عنوان شغل اول در این حرفه فعالیت کردم به دلیل استخدام شدن در مرکز هنرهای نمایشی بود. متأسفانه دولت بعد از ما تن به استخدام هنرمندان نداد و به همین دلیل این شغل با درآمد اندک خود نمی‌تواند زندگی جوانان را تأمین کند.»

مهلت ارسال آثار به جشنواره ملی خندستان تمدید شد

با پایان یافتن مهلت ارسال آثار برای حضور در پنجمین جشنواره ملی تئاتر کمدی خندستان، دبیرخانه این رویداد با انتشار فراخوانی از تمدید مهلت ارسال آثار خبر داد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر از اصفهان، مهلت ارسال آثار جهت حضور در پنجمین جشنواره ملی خندستان تمدید شد.

دبیرخانه پنجمین جشنواره ملی تئاتر کمدی خندستان طی انتشار فراخوانی از تمدید مهلت ارسال آثار تا تاریخ ۲۰ بهمن ۱۴۰۱ خبر داد.

علاقه‌مندان می‌توانند جهت دریافت آیین‌نامه فراخوان به سایت جشنواره به آدرس: www.khandestan-isf.ir مراجعه و یا جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۳۱۳۵۶۶۰۸۸۲، داخلی ۳ تماس حاصل کنند.

پنجمین دوره جشنواره ملی تئاتر کمدی خندستان اسفندماه سال جاری در اصفهان برگزار خواهد شد.

تغییر زمان برگزاری جشنواره آیینی سنتی ترک‌زبانان کشور

زمان برگزاری نخستین جشنواره آیینی سنتی ترک‌زبانان کشور، به دلیل برودت هوا و ایجاد فرصت پیش‌تر برای متقاضیان، به تعویق افتاد و این رویداد ۳۰ اردیبهشت تا ۳ خرداد برگزار می‌شود.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر از زنجان، با اعلام امیر سهامی، دبیر نخستین جشنواره آیینی سنتی ترک‌زبانان کشور زمان برگزاری این جشنواره از ۱۳ الی ۱۶ اسفند ۱۴۰۱ به ۳۰ اردیبهشت لغایت ۳ خردادماه ۱۴۰۲ موکول شد.

سهامی دلیل این تغییر را استقبال شرکت‌کنندگان از جشنواره و برودت هوای اسفندماه امسال زنجان دانست و گفت: «با مشورت با ستاد برگزاری جشنواره آیینی سنتی ترک‌زبانان کشور تصمیم گرفتیم برگزاری این جشنواره را دو ماه به تأخیر بیندازیم تا به سبب آن، هم فرصت بیشتری برای شرکت‌کنندگان در جشنواره فراهم شود و هم اینکه در آب‌وهوای بهار بتوانیم بهره بیشتری از فضاهای روباز و محیط‌های گردشگری استان زنجان ببریم و اجراهای میدانی جشنواره را در این فضاها برگزار کنیم.» کشور آخرین مهلت ارسال آثار نخستین دوره را ۳۰ بهمن ۱۴۰۱ اعلام کرد و قه‌مندان می‌توانند با دانلود فراخوان و مطالعه آن از قوانین و مقررات جشنواره مطلع شده و با پر کردن فرم آن در جشنواره شرکت کنند.»

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در کرمان:

تالار مرکزی کرمان به عنوان مجموعه‌ای کم‌نظیر موجب فخر اهالی فرهنگ و هنر است

محمد مهدی اسماعیلی با اشاره به اینکه با وجود همه مشکلات و کمبودهایی که دولت مردمی از ابتدای شروع به کار با آن مواجه بوده، توانسته بخش مهمی از پروژه‌های فرهنگ و هنر را به اتمام برساند، می‌گوید مراکزی که تا به امروز افتتاح شده به هیچ عنوان پروژه‌هایی معمولی با یک روند عادی محسوب نمی‌شوند بلکه این مجموعه‌ها به لحاظ مهندسی، فنی و معماری جز مجموعه‌های فرهنگی و هنری فاخر و منحصر به فرد کشور به شمار می‌روند.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تالار مرکزی شهر کرمان به عنوان بزرگ‌ترین مجموعه فرهنگی هنری استان کرمان و یکی از بزرگ‌ترین و پیشرفته‌ترین تالارهای فرهنگی کشور همزمان با سالروز ولادت حضرت علی (ع) و چهارمین روز دهه فجر با حضور محمد مهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به طور رسمی مورد بهره‌برداری قرار گرفت.

محمد مهدی اسماعیلی در این مراسم با بیان اینکه یکی از شعارهای مهم و اصلی وزارت فرهنگ دولت مردمی «عدالت فرهنگی» است گفت: «تمام تلاش دولت مردمی بر این امر است که امکان رشد و تعالی برای تمامی علاقه‌مندان فرهنگ و هنر سراسر کشور به طور عادلانه فراهم شود.»

وزیر فرهنگ با اشاره به اینکه با وجود همه مشکلات و کمبودهایی که دولت مردمی از ابتدای شروع به کار با آن مواجه بوده، توانسته بخش مهمی از پروژه‌های فرهنگ و هنر را به اتمام برساند گفت: «مراکزی که تا به امروز افتتاح شده به هیچ عنوان پروژه‌هایی معمولی با یک روند عادی محسوب نمی‌شوند بلکه این مجموعه‌ها به لحاظ مهندسی، فنی و معماری از مجموعه‌های فرهنگی و هنری منحصر به فرد کشور به شمار می‌روند.»

او با اشاره به تالار مرکزی فرهنگ و هنر کرمان گفت: «این مجموعه فرهنگی به لحاظ استحکام و معماری، مجموعه‌ای کم‌نظیر است که با معماری منحصر به فرد خود موجب افتخار کرمانی‌ها و ایرانی‌ها نیز خواهد بود.»

وزیر فرهنگ اظهار داشت: «تالار مرکزی فرهنگ و هنر کرمان به دست جوانان نخبه و متخصصان داخلی و شرکت‌های دانش‌بنیان ایرانی احداث شده است که این موضوع نشان دهنده استعدادها و ظرفیت‌های عظیمی است که ایران عزیز در حوزه‌های مختلف برخوردار است و صرفاً باید باور کنیم ایران اسلامی با قدرت، مسیر پیشرفت و آبادانی را طی خواهد کرد.»

برپایی پرشور جشنواره‌های فجر
وزیر فرهنگ در ادامه به برپایی پرشور جشنواره‌های فجر امسال اشاره کرد و گفت: «امسال سال ویژه و خاصی برای حوزه فرهنگ و هنر کشور است زیرا به‌رغم تلاش بدخواهان ملت ایران، جشنواره‌های فجر انقلاب یکی پس از دیگری با حضور پررنگ اهالی فرهنگ و هنر و با شور و نشاط برگزار می‌شود و امیدواریم در سال‌های آتی نیز تالار فاخر فرهنگ و هنر کرمان میزبان بخش مهمی از برنامه‌های فرهنگی و هنری کشور باشد.»

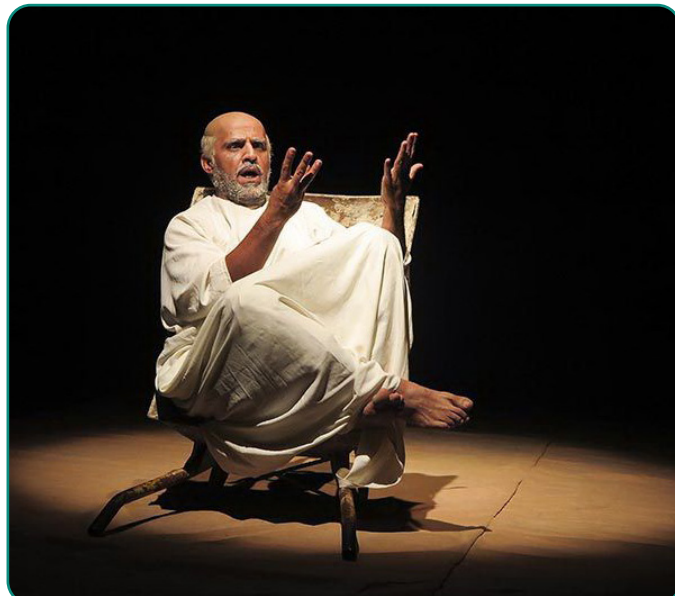
اسماعیلی در خصوص جشنواره موسیقی نواحی کرمان گفت: «امسال به دلیل برخی مشکلات این جشنواره به جای کرمان در استان گلستان برگزار شد اما در سال آینده جشنواره موسیقی نواحی در چندین منطقه از جمله کرمان برگزار خواهد شد.» عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه تروریسم رسانه‌ای شبانه روز به دنبال ناامیدی مردم نسبت به دستاوردهای انقلاب اسلامی است، گفت: «همه سپاه کفر، نفاق، شرک و قدرت‌های غربی، عبری و مرتجع

جمع شده‌اند تا جمهوری اسلامی و نهضت امام خمینی (ره) اجازه گسترش پیدا نکند اما این انقلاب نور الهی است و خاموش نشدنی است.» او در پایان با بیان اینکه کشور در حال گذار از یک پیچ تاریخی است که با صفوف دشمن شکن و اراده‌های مردم عزیز ایران این مسیر طی شدنی است، گفت: «در وضعیت ظالمانه انواع و اقسام تحریم‌ها، مجموعه‌های کم نظیر فرهنگی و هنری همچون تالار مرکزی کرمان به دست جوانان ایرانی راه اندازی می‌شود.»

گفتنی است، تالار مرکزی شهر کرمان، بزرگ‌ترین مجموعه فرهنگی هنری این شهر است که طرح مطالعاتی آن از سال ۸۲ آغاز و بعد از تهیه طرح در سال ۸۸ اجرای مجتمع فرهنگی هنری تالار مرکزی شهر کرمان به عنوان یک پروژه ملی، آغاز شد و در تمامی این سال‌ها مشکلات، مسائل و چالش‌های زیادی باعث تأخیر در بهره‌برداری از این پروژه و عدم تحقق وعده‌های مسئولان شده بود تا اینکه این پروژه با روی کار آمدن دولت مردمی و وعده وزیر فرهنگ پس از سالها بلاتکلیفی بطور رسمی افتتاح شد.

بزرگ‌ترین مجموعه فرهنگی هنری شهر کرمان، در غرب این شهر، در بلوار شهید صدوقی جنب ساختمان مرکزی فنی حرفه‌ای بوده و در زمینی به مساحت ۳۷ هزار و ۴۰۰ مترمربع به عنوان مجموعه‌ای با عملکرد اصلی فرهنگی احداث شده و شامل فضاهایی چون سالن تئاتر، سالن همایش و سالن موسیقی و سالن نمایشگاهی است.

میزبانی خانه موزه استاد عزت‌الله انتظامی از نمایش «یک روز در جنگل»

کریم‌لوژی - کارگردان: رضا بهرامی - سالن چهارسو تئاتر شهر- ۱۳۹۸

بازسازی می‌شود و بخش پایانی آن نمایش «یک روز در جنگل» است که با مشارکت کودکان حاضر در سالن اجرا می‌شود. داستان نمایش درباره ماری است که در میان شعله‌های آتش گرفتار شده و پسری جان‌ش را نجات می‌دهد اما بعد از آن هر دو دچار چالشی می‌شوند که برای همین سراغ خانم گاوی، درخت کهنسال و روباه دانا می‌روند. این اثر نمایشی، صبح‌ها ویژه مدارس و مهدهای کودک و سه روز پایانی هفته ساعت ۱۷:۳۰ ویژه خانواده‌ها روی صحنه می‌رود. پویا شش‌پری، هانیه رهگذر و مهتاب فرح‌پور، بازیگران و عروسک‌گردانان نمایش «یک روز در جنگل» هستند.

«یک روز در جنگل» به نویسندگی و کارگردانی پویا شش‌پری که ترکیبی از تئاتر زنده و عروسکی است، در خانه موزه استاد عزت‌الله انتظامی برای کودکان و نوجوانان از روز ۲۰ بهمن ماه جاری روی صحنه رفت. این نمایش، داستان سه روایت‌گر را که کار اصلی‌شان اجرای نمایش‌های شاد و موزیکال است، بازگو می‌کند.

به گزارش ایران تئاتر، این نمایش که ترکیبی از تئاتر زنده و عروسکی است، درباره سه روایت‌گر است که کار اصلی‌شان اجرای نمایش‌های شاد و موزیکال است. در جریان اجرای این نمایش بخش‌هایی از داستان «ماه پیشونی» و «جک و لوبیای سحرآمیز»

نقد و نظری بر نمایش «سمندر و شهر کاغذی» به کارگردانی محمدرضا شاه‌مردی

تنها راه نجات، صلح و مهربانی است

موفق شده‌اند لحظه‌هایی به‌یادماندنی خلق کنند. نیلوفر کلایی در نقش خانم «عطسه» نیز خیلی دل‌نشین ظاهر شده و به‌خوبی قلب مهربان و رمانتیک آن شخصیت را در بازی‌اش نشان داده اما کاش تعداد عطسه‌هایش در طول اجرا بیش‌تر بود تا با این ویژگی شناخته بشود و بچه‌ها از خود نپرسند چرا این خانم، عطسه نمی‌کند؟! او در طول اجرا فقط سه بار، آن هم در لحظه‌های حساس و جایی که نباید، عطسه می‌کند!

تیم طراحی لباس شامل مهدی خجستگی، مریم غلامی و سونیا آرام، نمادهای ظاهری هر شخصیت را به زیبایی در لباس‌ها گنجانده‌اند، طوری که هم کاراکترها و ویژگی‌های‌شان از طریق لباس‌ها معرفی می‌شود و هم فانتزی کارتونی موردنیاز اجرا در پوشش بازیگران دیده می‌شود. مهدی قاسمی در مقام طراحی صوت و موسیقی، آهنگ‌های شاد و جذابی برای صحنه‌های نمایش انتخاب کرده که کاملاً با فضای کلی هر لحظه و حرکات بازیگران در تناسب است، به‌خصوص در صحنه عملیات خام‌آتش‌نشان و دستیارانش برای به دام انداختن سمندر، استفاده از موسیقی فیلم «هاموریت غیرممکن» بالاتر از «خطر»، به فضاسازی مهیج کار کمک فراوانی می‌کند، ولی طراحی صحنه نمایش از یک جهت دچار ضعف و اشکال است. ابتدای نمایش که ماجرا در سرزمین آتش شروع می‌شود، طراحی دکور برای القای فضای قصر حاکم، منطقی و قابل‌قبول است اما وقتی سمندر به شهر کاغذی می‌رود، دکور هیچ تغییری نمی‌کند و تنها از طریق لباس‌ها، چهره و دیالوگ‌های بازیگران باید تصور کنیم حالا در شهر کاغذی هستیم! در صورتی که می‌شد دکور قصر حاکم را روی چرخ‌های کوچکی سوار کرد و با بیرون بردن آن‌ها از صحنه یا پنهان کردن پشت پرده، دکور دیگری را که معرف و نمایانگر شهر کاغذی باشد، جایگزین کرد. دکور ثابت برای دو مکان متفاوت، اصلی‌ترین ضعفی است که در نمایش «سمندر و شهر کاغذی» دیده می‌شود.

بالین‌حال، «سمندر و شهر کاغذی» تجربه ناب و ماندگاری در فضای نمایش‌های کودک و نوجوان است که نمی‌توان به‌سادگی از اهمیت آن گذشت؛ نمایشی که مخاطب کودک و حتی بزرگ‌حالی و ذهنی آن لذت می‌برند و با خوش‌حالی و ذهنی پر از مفاهیم مثبت سالن را ترک می‌کنند.

بیفزاید. اما از محتوای قصه‌گو و آموزشی تئاتر «سمندر و شهر کاغذی» که بگذریم، اجرای گروه دارای امتیازهایی است که به این نمایش ارزش و اعتباری دوچندان می‌دهد. بازی بازیگران، انتخاب موسیقی‌ها، طراحی لباس و چهره‌پردازی، از مهم‌ترین ویژگی‌های مثبت کار محسوب می‌شوند که نمایش را دیدنی‌تر و دوست‌داشتنی‌تر کرده‌اند. غالباً بازیگران نمایش جوان و تازه‌کارند، ولی ظرافت‌هایی که در اجرای نقش خود به کار گرفته‌اند، موجب ماندگاری شخصیت نمایشی‌شان در دل و ذهن مخاطب شده است. مردم شهر کاغذی هر کدام با ظاهر،

می‌شود، ولی تنها در صورتی می‌تواند به سرزمین آتش برگردد که پادشاه پیشنهاد خانم نقره‌ای (آتش‌نشان) را بپذیرد و فکر سوزاندن شهر کاغذی را برای همیشه از سر بیرون کند و از آنجاکه سرزمین آتش به آتش سمندر نیازمند است، پادشاه چاره‌ای جز پذیرش شرط این درخواست ندارد.

شاه‌مردی این داستان پرهیجان را در فضایی شاد و فرح اجرا کرده که همین

تصمیم، علاوه بر سرگرمی، موجب تأثیرگذاری بیش‌تر مضمون بر مخاطب می‌شود. ضمن اینکه ارتباط تماشاگران و بازیگران از طریق اجرای مشارکتی، بچه‌ها را درگیر سیر حوادث ماجرا کرده و برای همیشه کلیدواژه‌های صلح و مهربانی را در ذهن‌شان جاسازی می‌کند.

نمایشنامه «سمندر و شهر کاغذی» برای اجرای عمومی در تالار هنر، قطعاً کوتاه و دراماتورژی شده، ولی در اجرایی که مخاطب می‌بیند، سمندر آتشینی که به نظر خطرناک می‌آید و همه از او می‌ترسند، خیلی راحت و سریع، بی‌هیچ دردسری فریب می‌خورد و به دام می‌افتد! حتی اگر در متن اصلی دیوید وود، دستگیری سمندر به همین شکل بوده، کاش گروه اجرایی در بازنویسی متن، به دام انداختن سمندر توسط ساکنان شهر کاغذی را کمی دشوارتر و پیچیده‌تر به نمایش می‌گذاشت تا بر هیجان داستان

احمدرضا حجاززاده: با راه افتادن دوباره جریان اصلی تئاتر و از جو جشنواره تئاتر فجر خارج شدن فضای تئاتر کشور، دوباره ریتیم معمول اجرای نمایش‌های بزرگ‌سال به سالن‌ها و تماشاخانه‌های تئاتر در حال بازگشتن است؛ این در شرایطی است که تنوع و تکثر نمایش‌های کودک و نوجوان افزایش داشته و بچه‌ها می‌توانند در سالن‌های متفاوت، نمایش‌های خوب و ارزشمندی را به تماشا بنشینند. یکی از بهترین آثار روی صحنه این روزها در تالار هنر، نمایشی با عنوان «سمندر و شهر کاغذی» نوشته دیوید وود انگلیسی و به کارگردانی محمدرضا شاه‌مردی است.

شاه‌مردی را بیش‌تر در کسوت کارگردان نمایش‌های تاریخی برای بزرگ‌سالان می‌شناسند و «سمندر و شهر کاغذی» نخستین اجرای رسمی و حرفه‌ای او برای کودکان و نوجوانان است اما او گام اول را در این عرصه خیلی محکم و استوار برداشته تا ثابت کند در اجرای تئاتر برای مخاطبان کم‌سن‌وسال نیز به همان اندازه کاربرد و موفق است که در اجرا برای بزرگ‌سالان.

در این نمایش با یک داستان نمادین و تمثیلی برای انتقال مفاهیم صلح، مهربانی و هم‌دلی روبه‌رویم. پادشاه سرزمین آتش از سمندر، جانوری که به شعله‌افروزی مشهور است، می‌خواهد تا به شهر کاغذی برود و آنجا را بسوزاند و با خاک یکسان کند و اگر موفق نشود، حق زندگی در سرزمین آتش را ندارد اما ساکنان شهر کاغذی خیلی زود به حضور و نقشی سمندر پی می‌برند و می‌کوشند مانع از اجرای دستور حاکم سرزمین آتش بشوند و این اتفاق ممکن نیست مگر با ایجاد حس مهربانی در سمندری که گویا قلباً تمایلی به اجرای فرمان پادشاه ندارد.

از منظر نمایشنامه، «سمندر و شهر کاغذی» یکی از متفاوت‌ترین متن‌هایی است که تاکنون از دیوید وود ترجمه و اجرا شده است. نمایش در نهایت سادگی و زیبایی به مخاطب هدف خود اعلام می‌کند که آتش ظلم، تنها با جادوی صلح و مهربانی خاموش می‌شود. هرچند سمندر در لحظه پایانی با خروج آتش از دهانش، موجب حیرت و تشویق پادشاه